

NOVINE SLOVENSKE

Jezuši siromaki.

Tevi dve reči sta namen našega življenja, morata biti njegov namen. Jezuš: posvečenje naše duše, naše po njegovi krvi odrešene duše. Zato, i samo zato je prišel na svet, kak je sam pravo: da bi življenje meli i je v obilnosti meli. Pobrigati se za svetost življenja, je spunjavanje prve i največje zapovedi, lübežni do Boga. Ki ne skrbi za to, da bi spolno svoje življenje, da bi njegova duša vsikdar lepša bila, da bi raseo v jakostaj: čistosti, poniznosti, pravičnosti, smilenosti i vseh drugih, ne lübi Boga. Bog je lübezen navezao samo i jedino nato, da Njemi na veselje rastemo v jakostaj, da mammo njegovo življenje v sebi i je mammo vsikdar v vekšoj obilnosti, v vsikdar vekšoj popolnosti. Ta reč: Jezuš, pomeni zato našo največjo skrb: posvečenje svoje duše.

Druga reč: siromaki, pa pomeni, da ne moremo svoje duše posvetiti, da ne moremo Boga nad vse lübiti, če bi magari čude delali, če istočasno ne lübiamo svojega bližnjega kak samoga sebe. Tak nam je Gospod zapovedao. Tak nam pravi jasno njegova reč, zapisana pri vučeni lübežni, svetom Janoši: ka ne moremo Boga lübiti, koga nevidimo, če ne lübiamo bližnjega, šteroga vidimo. Namenoma piše sveti Düh Bog po sv. Janoši: koga vidimo. S temi rečmi kaže na tiste bližnje, štere najbole opazi naše oko. To so siromaki. Razcotani, raztrgani, lačni, žedni, betežni, onemogli, zavrženi, ošpotani, blodni... o te najbole opazi naše oko. Düşevne i telovne siromake. Predvsem telovne. Tem moremo odpreti na stežaj svoje srce i njim pomagati z Jezušom Srcom. To je dopunitev postave. To je dosega namena, ki ga nosi v sebi od Boga določeno človeče življenje. Ki se ne potrdi z celoga srca, da žive v te dvoji namen, zaman je živo, neje živo. Živ mrtvec je bio na zemli. Na grob se njemi z mirnov düşov lejko zapiše: Blodnik sveta.

Jezuš i siromaki, tevi dve reči morata napuniti naše duše, morata napojiti naše celo bitje, nam morata biti jedini namen, za šteroga smo na sveti.

Zdaj se dokončava v Budapešti 34. euharistični kongres. Mednarodni. Celi svet je zastopan na njem, celoga sveta vsi katoličanci. Zato njim pa deli blagoslov namestnik Zveličara sveta, sveti Oča. I dobijo ga vsi narodi sveta od Zveličitelja, ki v Najsvetejšem Oltarskom Svestvi je središče celoga kongresa, okoli koga se zbira vse, ka je zraslo ž njegovoga lübečega srca, tam i doma. Zdaj se dokončavajo slovesnosti i Jezuš gleda izpod beloga krüha na vse narode sveta, da je blagoslovi. Zdaj se dokončavajo i z dokončanimi slovesnostmi se tüdi mi združujemo v dühi, kda pred izpostavljenim Najsvetejšim molimo Jezuša i ga prosimo isto, kak ga prosijo narodi v Budapešti. Vsi smo edna družina, Jezušova družina. Vsi mammo edenisti namen. Vsi za edenisti namen živeti želemo i smo tüdi dužni. I v te namen zdigavle Jezuš svojo desnico v Budapešti, po naših cerkvaj i po celom širokom sveti v Oltarskom Svestvi: *da živemo vsi za Njega i njegove sirote*. Prošnja naša naj nede zato te den druga kak samota: *Jezuš i siromaki*.

Ne prosimo drugo. S tem smo vse sprosil. Ve je pa sv. Düh naznalo, da je: *Lübezen vz popolnosti*. Z tema rečama pa prosimo lübezen do Boga i bližnjega. Jezuš i siromaki: več ne želemo. Poglednimo v svojo notrašnjost, v keliko cvete ta dvoja lübab v našem srci. Kak napredujemo v jakostaj? Kak v lübežni

Pesem majniškoga večera.

Lepoga majniškoga večera sem sedel z nekakimi svojih najboudkih prijatelov v prekrasnoj dvorani. Vsi smo napeto poslušali angelske speve i zvoke mladih grl i doživljavali simbolične prizore iz zgodovine našega odrešenja...

Nenadoma nas je mogočen zbor zdignil iz sladkoga razmišljanja, potegno z neizprosno silov s sebov, da smo šli kak v procesiji k nekšoj kapelici v soboto večer, gde smo občutili vso toplino "majniškoga večera" prave slovenske vesi. Poslušali smo maloga pastera, skrbno mater, mlado deklino i zreloga moža, kak je vsaki speval i molo svojo "Zdravomarijo". Pri prvom je zvenela veselo, pri drugom tužno, žalostno, resno... Gledali smo zanešeni čarobno sliko majniške kralice i poslušali angelske glasove dekliskoga zbora, šteri nas je mehko božao z večernim "Ave". Budo je v nas hrepenje, da smo si z Marijov vred želeli, da bi prišel k nam njeni Sin, šteroga bomo sprejeli z vsvo lübežnijov, obnovili stezice i poravnali pred Njim poti svojega življenja...

Na vzhodi je zažarelo nebo. Približao se je velki den pričakovanja, zarja je vstanola, ptičice so se zbüdile, zaspevale i zvale z zbranov pesmijov: "Blaženi, lačni i žedni pravice, ar bodo nasičeni. Blagosloven Gospod, naša sreča, naše hrepenenje..." Kristuš je prihajao! Samo ešče noč nas je delila od njegovoga prihoda. Lüdstvo ga je že pričakovalo, dühovniki spitali, če je že blüzi. Šli smo Njemi proti z gorečimi baklami v rokaj, kajti ešče je bila noč, samo pričakovanje, samo vüpanje nam je svetilo v gostoj temi življenja...

Prišli smo do gore, gde se nam bo Gospod prikazao, gde nam bo odkril svojo skrivnost, odkod bo razsvetlo naše poti, da ne bomo več potrebuvali bakeo. Hodili bomo v sijaji Njegove svetlobe, v senci Njegove modrosti i dobrote. Pri vnožji Golgote smo stali narodi od vseh strani sveta i njemi spevali psalm: "Gospodova je zemlja i vse, ka je na njej, celi svet i njegovi prebivalci, kajti vsi smo delo njegovih rok". Vsaki narod je speval svojo pesem, štera je odmevala v neštetih jezicah sveta, razpletela se i končno se palik združila v edinstven zbor pa naglasila, da smo vsi Njegovi...

Med vnožinom, štera je stala pod vnožjom Golgote, se je oglasilo mehki, nedužni i tenki glas: "Što bo šo na goro Gospodovo i što bo stao v Njegovoj slavi?" Ešče bole nežno odgovoro je v lepom spevi tam nindri visoko zbor angelov: "Što je nedužnih

do siromakov? Samo vüzemsko spoved opraviti i potem na staro pot nazaj se popaščiti kemprie: rekši, ka de pa pravo svet, če bom jaz možki i dečko tüdi pobožen? Jeli je to Jezuš? To je svet. Svet, od šteroga pravi Boža reč, da je v hüdobijo pogrožen. Če se ravnamo po želaj sveta, Jezuš čast kradnemo, Jezušovo diko zapravlammo. Boriti se moramo proti hüdobiji sveta, je ta v nas ali v drugih i jo premagati z lübežnostjov do Boga. Sebe spopolnjavati, druge na dobro pot spravljati, to je Jezuš. To nam kriči On izpod sv. hoštije, iz Presv. Olt. Svestva. Ta močna vola za to borbo mora biti sad euharističnoga kongresa. To prvo. — To drugo je vroče nasledovanje Jezuša, lübitela siromakov. Slepim je vid poklon, glühim posluh. Lačne je nahrano, žejne napojjo. Mesto siromaka je dačo plačao. Betežnike je obiskavao i njim pomagao. Vročino Petrove svekrve je odegno. Siromaško deco je po-

rok i čistoga srca, što ne prisega na vkanlivost. Te bo prejel blagoslov od Gospoda i smilenje od Boga Odrešenika".

Deca so se medtem paščila na goro, molila i v nežnih gibih kazala hrepenenje i nedužnost svojih src. Da je lüdstvo začulo glas z nebes, je poslalo drugo skupino nedužnih dečkov z mogočnimi trobentami v rokaj do svetišča, štero je stalo na gori. Pod gorov pa je odmevala mogočna pesem: "Zdignite glave, naj se odpro večna vrata, da vstopi Krao veličanstva!" Za vratami svetišča so dühovniki spitali: "Što je Krao veličanstva?" Ali ga poznate i da li se zavodate h komi idete? Medtem pa se je lüdstvo opralo i očistilo svoje duše, zato je pogumno odgovarjalo: "Poznamo ga, to je Gospod močen i mogočen, Gospod nad vojskami". Četa mladih vojščakov se je popaščila na goro: vedri so, puni ognja. Okoli i okoli pa je doneo mogočen zbor, šteri je ponavljao v valovitih presledkaj: "Zdignite vrata, svoje glave". Krasna slika! Vse je hrepenelo, vse se paščilo, deklice, dečki, mali vojščaki, ogromen zbor... zdelo se je, da morajo počiti zasüni svetih vrat pod tov silov. I palik novi val! Celi svet se je razgibao, vse je spevalo, vse zazavalo, molilo i prosilo: "Odprite se, vrata! Pridi Kristuš, püsti nas k sebi!"

Orjaška vrata so se odprla. Iza njih je zablestela veličanstvena notrašnjost svetišča i v ozadij je zažareo oltar. Šest mučnikov v rdečih halaj je kak stol, šest snežnobelih devic z posveti v rokaj — to so svečniki na oltari; dva kerubina, kak oniva dva nad škrinjov zaveze, sta oklepala tabernakel. Nad njima je stao Kristuš z razspetimi rokami, ves zlati, s kraljevskov koronov na glavi. Kak zmagoslavni krao Melkisedek, je darüvao krüh i vino, svojo Telo, svojo Krv. To je bio živi oltar, celi narod, cela dvorana živo svetišče po rečaj apostola Petra: "Dajte se sami vzdati kak živi kamni v dühovno stavbo". Pri velikom zbori "Svet, svet, svet si Gospod, blagosloven, šteri prihajaš v imeni Gospodovom", se je topilo vsake srce. Agnjec Boži, ki odjemleš grehe sveta, bodi nam svetlost, bodi življenje našega življenja! Kristuš je razširo roke: "Što je v meni i jaz v njem, te ma večno življenje".

Velika dvorana je postala živo svetišče, velika cerkev. Vsi ščejo k Kristušu, vsi splevejo, vsi molijo: "Mi smo Tvoj narod, Ti si naš krao!"

Slike so šle mimo. Zadnji zvoki so se gübili v tišini maj-

varvao i blagoslovo. Jokajoče je potolažilo i njim skuze posušo. Dovece je brano. Najmenši dar sirote je do nebe podignio. Smilenja ga je vodili ešče do mrtvih. Do dvojnih mrtvecov: telovnih i düşevnih. Petra je oslobodo po angeli i telovnoga robstva, Magdalen, Zachea, neverno zakonško ženo robstva hüdogo düha. Zato, ka ga je živel na zemli samo smilenje, je v smilenje položio klüč zveličanja našega. Na sodnji den de samo po smilenji delio plačilo i samo tistim odpirao pekeo, ki neso bili smileni, ki lačnih neso nahranili, ki žednih neso napojili, ki nagih neso oblekli, ki voznikov neso oslobajali, ki betežnikov neso pohajali.

Lübezen do siromakov je lübezen do Jezuša, je najvarnejša pot v večno srečno. Lübezen do siromakov. Ne manjakov. Ne zapravilcov. Ne pijancov. Ne skatljivcov. Ne podjedcov. Poznate podjedce. Grda stvar je. Koren podjeda i zato se rastlina väsi

niške noči. A mi dozdam brezbrüžni, lehkomiselni, posvetnjaki, smo odhajali iz dvorane obnovljeni, puni skrivnostih doživljajov i toplih občutkov, občutili smo prvokrat vživljenji radost, toplino, mir majniške pesmi. Lübezen majniške kralice nam je pokazala pot v — ožarjene dneve bele Hoštije 'na euharističnom kongresi. Grački Vili.

Pogajanja med Francijov i Italijov pomali idejo naprej.

To pa zato, ar zija med dvema državama tak veliko nasprotje, ka se včasi ne da premagati. Francuzi so navdušeni za rdeče v Španiji i tem želejo zmago. Zato je francoska vlada predlagala, naj se napravi mir med dvema vojsküjočima se strankama v Španiji. To ponüdbo je odločno zavrnola Italija i izjavila, da ne more privoliti v to, da bi se v Evropi v gnezdo boljševizem. Italija je popolnoma pravilno odgovorila. Vekše krivice ne, kak je boljševizem, ki je sama grda, divja laž. Če se je od svoječasnih törskih napadov obdržala rečenica, da se tam trava posüši, kama stopi kopito törskoga konja, te z vekšov pravicov lejko pravimo i smo tüdi dužni praviti, da se tam poštenje posüši, kama stopi boljševiski navuk.

Italija tem menje ne popüsti, ar boritelje za vero idejo zmagovito naprej; nesamo, da so zavzeli väžno mesto Corbalan, nego idejo v dolino Mijareste. Rdeče so v kratkom časi v najtežavnejšij pokrajina v 600 kilometrovskoj dužini premagali. Pa bi se oni zdaj pogajali s sovražniki vere i Boga. Nikdar!

Spomenik kralji Aleksandri

so postavili pri Sv. Jürji kreščavnice v Slov. gorica i ga z velikov slovesnostjov odkrili. Slavnosti se je vdeležilo do 7 jezero lüdi. Sv. Jürj je rojstno mesto ministra g. dr. Korošec Antona.

Mednarodni mladinski tabor v Ljubljani od 26. do 29. junija.

Na jezere krščanske mladine se zbere na njem, naše i z drugih držav. Zberejo se, naj pokažejo starejšemi rodi, da so njegove navuke poslušali, da so se ravnali po njegovih zgledaj i ščejo ostati skoz celo življenje Kristušovi. V te namen naj se vüžejo srca vse mladine, naše iz Slovenske krajine tüdi. Bog živi!

najimenitnejša, posüši. Takši podjedci so berači, ki so puni penze, bogataši i s tem lejkim postopanjem podjedajo hrano i poštenje drugim, pravim siromakom.

Prave siromake, lačne, žedne, betežne, nage, trpeče vseh vrst moremo s Jezušom Srcom lübiti. Na to nas vči euharistični kongres. Isti lübeči Jezuš, ki je tak vroče lübo siromake, isti nam glasi te navuk izpod bele podobne krüha na kongresi i doma. Isti blagoslavala zdaj celi svet i ga blagoslavala samo z tema dvema rečama: *Lübtte me i moje siromake*: Jezuš i siromaki.

Zabadav je vse naše kulturne prizadevanje, zabadav vse stranke, zabadav vsi naši vnogi shodi, zabadav naš napredek v kmetijstvi, obrti, trgovini, v prosveti, zabadav se zboša naše blagostanje, če ne rastemo v popolnosti i lübežnijdo siromakov. Jezuš i siromaki. Tevi dve reči nikdar ne pozabimo, vnjima je skrita vsa naša blaženost: *Jezuš i siromaki*. TŠJ.

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2-50 Din., v inozemstvu 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na skupni naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej. Štev. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak nižje. Poslano i med tekstom vsaka reč 2 D., mali oglasi do 10 reči 5 Din., viševsaka reč 1-50 Din.

Nedela.

Vnebohod Gospodov.

Evangelij (Mark 16). Tisti čas sedel eden od sedem učenikov svojim skazao se je Jezus i na oči je njim metao njihovo neverjanje i okornost srca, ka so onim, ki so vidili njega, ka je gori stano, ne verjali. I v elo je njim: idoci po vsem sveti, predgajte Evangelijom vsakoj stvarjeni stvari. Ki bodo vervaio, ino se okristi, zveličani bode, ki pa ne bode vervaio, skvari se. Znamenja pa onih, ki bodo verjali, eta bodo nasledila: vu imeni mojem bodo vrage zganjali: znovimi jeziki bodo gučali, kače do gori jemali i ci bodo kaj čemernoga pili, ne de njim škodilo, na betežne bodo roke devali i ozdravijo. Gospon pa Jezus, da bi eta zgucalo njim: gori je vzeti v Nebo i sedi na desnici Božoj. Oni pa idoci predgali so povsed i Gospod je z njimi delao i reč njihovo je potrdjavao z nasledivajočimi čudami.

Gospod je odišeo v nebesa. Apostolje so gledali za njim. Zakaj so gledali? Zato, ar so se težko od njega ločili i zato, ar so želeli za njim priti. Gospodov vnebohod pa tudi naše oči, naše misli i srca zdigavle gori, proti nebesom. Mi bi mogli dostaveč proti nebesom gledati, na nebesa misliti, po nebesaj hrepeneti! Vej nas pot našega življenja mora voditi proti nebesom. Nebesa so naš cio, šteroga moramo doseči.

Zaistino čudno je, kak malo mislimo na nebesa, kak malo se jih veselimo! Mi mislimo največ na posvetne stvari, po teh hrepenimo, teh se veselimo, — na nebesa pa tak malo mislimo, veselimo se jih pa sploh nikaj ne. Čudno, da se za nebesko veselje tak malo brigamo! Kak se na zemli veselimo vsakega veselja, ki nas čaka. Če se nam obeče kaj prijetnoga, kak želno to čakamo i kakše veselje nam praviča že pričakovanje samo. Kak želno čakamo po zimi na sprotoletje! Dijaki se veselijo počitnic: Dnes štiri tedne de Božič! Komaj deset dni so te počitnice duge, oni so se jim že štiri tedne prle veselili. Vojaki, ki majo iti na dopust, pa štejo že cele mesece naprej tedne i dneve, kda pride tisti srečen den. Ka pa voznik v vozi, ki je več let zapretil! Kak se veseli prvoga dneva prostosti! Kak težko deca čakajo na den ferme! Kak se veselijo nove meše vsi novomešnikovi znanci. Zadnje tedne pa sploh na drugo ne mislijo, kak na den nove meše. Pomislite: nova meša trpi samo eden den — veselijo se je pa tedne, mesece i leta naprej!

Če nam pa pravijo: Čaka vas veselica, da je takše ešče ne bilo i trpela bo ne samo eden den, tudi ne edno leto, nego brezi vsega konca, — smo pa tak hladni, kak bi to ne bilo vredno zanimanja. Nebesa?! No, je že dobro — a da bi jih li ešče dugo ne bilo! Skoro jih ne bi rad zameno s tem življenjem, čiravno je puno nevol! Čudno, jeli?

Tomi je kriva naša narava, ki je tak na zemlo navezana, tak zemelska, mesena. Ali naš duh se pa itak lahko zdigne iz te lončene posode tela gori, gori, kak visoko se šče, do nebes samih. Zato se pa zaistino povzdiguemo s svojimi mislimi i želami proti nebesom! Zemlja je ne naše stalno bivališče. Ka pa je teh 50 ali 70 let, kelko bomo hodili po zemli! Za sto let niednoga od nas ne bo več ti. Pa nikaj za to! Zemlja nam je tujina, pregnanstvo — naš cio, naša domovina so nebesa. Ta gori naj bodo uprte naše misli, naše žele, vse naše kopinenje!

Jezus, naš brat, je v nebesaj, Marija, naša mati, tudi tam. Tudi mi moremo za njima. Za Jezusom i Marijov v nebesa! To more biti naš sklep, to regula našega življenja. Če tudi na zemli vse zgubimo, samo da nebesa zadobimo. Nebesa so vredna vsega truda, vseh žrtev. Ta miseo naj nam davle moč, da včiniimo za nebesa vse — dokeč ne bodo naša.

Sodniki i osebje okrožnoga sodišča v Soboti.

Pravosodno ministrstvo je izvršilo vse potrebne priprave za organizacijo novoga okrožnoga sodišča v Soboti. Novo sodišče bo začelo uradovati že s 1. junijem t. l. Imenivani je že predsednik novoga sodišča, sodniki i potrebno pisarniško osebje.

Za predsednika novoga okrožnoga sodišča v Soboti je s kralovim ukazom imenivani dr. Fran Žiher, bivši predsednik okrožnoga sodišča v Maribori, zdaj na razpoloženi. Za sodnike pri tom sodišči pa so imenivani: dr. Josip Tombak, bivši sodnik okrožnoga sodišča v Maribori, Kramer Emil, bivši sodnik okrožnoga sodišča v Maribori, Metod Komotor, sodnik okrajnoga sodišča v Soboti, Stanko Moškon, sodnik okrajnoga sodišča v Soboti, Viktor Prohinar, sodnik okrajnoga sodišča v Novom mestu i Odon Planinšek, sodnik okrajnoga sodišča v Kozjem.

Za sodnijske pripravnike pri okrožnom sodišči v Soboti so z dekretom pravosodnoga ministra imenivani sledeči diplomirani pravniki: Danilo Dobčnik iz Maribora, Karel Tassoti iz Ljubljane, dr. Drago Tribnik iz Maribora i Hubert Repovš iz Ljubljane.

Za kanlista 10. skup. sta imenivaniva k tom sodišči Ljubo Ferenc, zvaniknik 3. razr.,

zdaj pri okrajnom sodišču v Št. Lenarti i Anton Videčnik, zvaniknik 2. razr. pri okrožnom sodišči v Maribori.

Nadale so prestavljeni k novomi okrožnomi sodišči v Soboti: Josip Kocijan, pisarniški predstojnik 9 skup. pri okrajnom sodišči v Maribori, Matija Šomen, kanclist 10. skup. pri okrajnom sodišči v Marenbergi i Apatič Janoš, kanclist 10. skup. pri okrajnom sodišči v Radovljici.

Potrebno število dnevnica-rov služitelov bo te dni imenivalo predsedništvo apelacijskoga sodišča v Ljubljani.

Po odredbi pravosodnoga ministra mora vse osebje, ki je imenivano k novomi sodišči, nastopiti službo v Soboti nepre-
zvano 18. maja, ar mora sodišče, kak je že povedano, začniti s posluvanjem 1. junija.

Poleg okrožnoga sodišča v Soboti se je tam ustanovilo tudi državno tožilstvo, ki bo tudi začelo s posluvanjem 1. junija. Za državnoga tožilca je imenivani s kralovim ukazom dr. Albin Juhart, namestnik državnoga tožilca iz Maribora, za namestnika državnoga tožilca pa Ivan Groznik, namestnik drž. tožilca v Novom mestu. Pisarniško osebje pa bo dodelilo predsedništvo apelacijskoga sodišča v Ljubljani.

Nemška vojska na češkoj meji.

Preminočo nedelo, 22. maja so bile občinske volitve na Češkom. Nemčija je postavila na češko mejo en del svoje vojske, da dá kuražo češkim Nemcom, naj volijo samo Nemce. I 80% občin so dobili Nemci v nemških krajaj. Češka je tudi pod orožje pozvala en del svoje vojske. Angleška vlada je vložila pitanje v Berlinu, zakaj je postavljena nemška vojska na češko mejo. Pravoga odgovora ne dobila. Nemčija se veseli svoje, štera lada med velikimi

državi zavolo Španije i tak brez odpora razširja svojo oblast. Bo pa li uspela na Češkom, je drugo pitanje, ar Češka ma vojaško zvezo z Rusijov i Francijov. Po celoj državi so nemiri v tistih krajaj, gde Nemci i Čehi skupno prebivajo. Prišlo je v večih mestaj do spopadov, Nemci so celo napadli par čeških vojakov, Čehi pa Nemški dom v Pragi. A policija i vojaštvo sta povsod napravila hitro red. Več ljudi je mrtvih. Češka je zaprla tudi mejo proti Vogrskoj.

Japonci zavzeli Sočuv.

Po srditih bojaj so Japonci zavzeli Sočuv, i s tem v zvezo spravili svojo južno i severno vojsko. Zgube njihove kak i Kitajcov so velikanske. Kitajskoj vojski se je posrečilo ognoti se zapasanja. Prek milijon ljudi je točilo tu krv brez napovedi boj-

ne. Japonci pravijo, da so zato vdrli na Kitajsko, naj poterejo v toj sosednoj državi komunizem. Kitajci pa po pravici odgovarjajo, da naj bi si ga rajši v lastnoj državi potrli, Japoncov namen je rop Kitajske zemle i nikaj drugo.

Sredi maja — sredi Marne.

Nej ravno točno na sredi, ali itak. — Zdaj sem se pa za dneva meo srečo pelati s počasnim vlakom pa občudovati krasno spomladno pokrajino. Zavolo „ugodne“ zveze sem vmes dve vori morao čakati. Večer, ešče zavesella, sem že stopo v lepo farno cerkev Fère Champenoise, dihao med molitvov rožnoga venca izredno prijeten vonj narcisov, pa spomine na dom obijao pa na svoje izseljenje. —

G. kanonik i dekan i plebanoš so me tak prijazno sprejeli kak dozdaj še nieden francoski duhovnik. Té večer sem obrvim bio pri francoskih šmarnicaj: enako kak pri nas, samo da litanij ne spevlejo. Kak lepo so šolarke spevale: C'est le mois de Marie, c'est le mois le plus beau — á la Vierge chérie... (To je Marijin, najlepši, mesec, dragoj Devici...) Pa so se toga nej med šolskimi vörami včili, ka v Franciji v državnih šolaj nemajo veronavuka!

Še na poti v župnišče sem ponavljao melodijo. — Tam je pa že čakao moj Filovčar, poznaneč še iz osnovne šole, z lepim autom (pa ne s svojim!), ka sta me z vértom že trikrat ho-

Prazne gredice.

Cvele so cvele
rožice,
Kre naše velke
cerkvice...
Zdaj so pa prazne
gredice...
Vse so spomrle
rožice...
* * *
Kje so pa tiste
deklice,
Ki so gojile
rožice?
Vse so odišle
v tuji kraj,
Nede, oj nede
jih nazaj.

Srčen.

Španjolska bojišča.

Boritelje za vero so zavzeli važno mesto Villa Franca del Cid i goro za gorov na Teruelom bojišči pa tudi pri Madridi napredovali. Slabo vreme, celo sneženje v planinaj je zadržava v napredovanju. Rdeči odvažajo zlat i srebro v Ameriko, da za to vrednost naročijo orožje. Angleška je v Barceloni zaprla svoje poslaništvo i pozvala vse svoje podanike, naj zapustijo Barcelono.

Italijansko-španjolski den v Italiji.

V celoj Italiji kak i njenih naselbinaj v Afriki i na Egejskih otokaj bo to nedelo, 29. maja velika slovesnost za potrditev italijansko-španjolske zloznosti. To teliko pomeni, ka se cela italijanska država zavzame, da se komunizem ztrebi v Španije.

Devetdesetjezer frankov

podpore je določila francoska vlada francoskomi katoličanskomi društvi, štero se vdeleži mednarodnoga mladinskoga tabora v Ljubljani. Naša mladina je tudi povablana na francoski mladinski tabor, šteri bo julija 16, a je vabilo odklonila, ar nema sredstev za potivanje. Paul Boncour, francozki ministerski predsednik je pa li vabi, naj pride. To vabilo pomeni, da on bo že skrbo za kritje stroškov, če doma ne morejo naši kat. dečke dobiti podpore.

GLASI

iz Slovenske krajine.

NAROČNIKOM. Vnogi naročniki niti pare ne-so nam plačali ešče letos. Prosimo je, da to včasi včinijo, ovak moremo njim lista staviti. Novine nas koštajo tjedensko dvejezero dinarov. S koj naj vzememo peneze, da te stroške nosimo, če naročniki ne plačajo. Prosimo vse brez izjeme i brez razločka, da svojo sladko dužnost spunijo. Sladka je ta dužnost, kajti s tem apostolsko delo podpirajo. Uprava Novin.

Navuk za tretjired bo v Črensovcih na Risaoski ponedlek, junija 6. po večernici. Večernice ob 2. Po navuki pridejo voditelje i voditeljice na sestanek v segeštijo.

Zadoščenje. G. Perš Zoltan, koga so laži spravile z pošte v Prosenjakovcih, je dokazao svojo nedužnost i po večletnih teških borbaj službo dobo v Poljčanaj. Veselimo se zmagi i čestitamo g. Perši.

Zastopnik prosvetnoga ministra pri maturi v Soboti je dr. Pipenbacher Jožef, gimnazijski ravnatelj v pokoji.

Hvalevredno. Črensovske občine odborniki so po Križovskom senji šli lepo domo i ne v krčmo, kak je to prle bila navada. To je hvalevredno delo. Prle so potrošili ne samo dobleno dnevnicu od 20 Din., nego tudi ešče svoj penez. Zdaj so pa lepo domo prinesli na največše veselje svoje družine dobleno dnevnicu. Tak je prav, le naprej po toj poti šparovitnosti i dobrog zgleada. Takše zglede naj vidi povsod naša mladina, potem ne bo držala za največšo dobroto sveta, če se more napiti.

Turnišče. Pri nas bo tudi nova sveta meša letos, štero bo prikazao Vsegamogočnomi g. Cvetko Ivan iz Gomilic. Novomešnik je kotriga Salezijanske družbe.

Skažljivost. „Mladi Prekmurec“ piše v svojoj 7-8 številki od toga, kak so belgijski katoličani protestirali proti bombardiranju Francove vojske v Španiji na mirna mesta, kak so istotak protestirali francoski ka-

černice mesto francuskih.

Odkrito povedano, da sem se preci bojao, kak de nam šlo spevanje, da smo bili iz vseh far vkup nanešeni. Parkrat sem mislo, da smo že v jarki, pa smo vsikdar ešče pravočasno zvozili. Francuzom se je pa tak povidilo, da smo po večernici morali na njuvo prošnjo še i še spevati naše Marijine pesmi, ki sem jih morao sproti predstavlati; kak tudi njihovo priznanje, da so očarani nad našim spevanjem. — Po fotografiranju smo pa še par veselih zaspevali pred cerkvov tak, da so Francuzi nej samo okna odpirali pa vüja i vüsta, liki v istini tudi vkup takrekoč leteli. — Žalibog smo mi prehitro morali narazno leteti, vsakši v svoj kraj na delo. — Jaz sem té den bio na farnoj francuskoj veselici („kermesse“) v bližanj vüsi; bio sem seveda povabljeni. Veselica se je ločila od naših, da se nej telko lumpalo, sploh nej plesalo, pač pa v istini zabavalo (strelanje, solospevi, odavanje koristnih i šaljivih predmetov i spodobno). Domo smo prišli „že“ ob 2 vüri zajtra i jaz sem že ob 6 vüri isto zajtro med spevanjem ftičkov pa krasnim spomladnim suncom kelko telko zaspano koračo na kolodvor, na brzovlak proti Parizi. — Camplin.

dila čakati na kolodvor, samo da sta njeva čakala moj prihod od druge strani. Vért mi je začno hvaliti našega delavca i sploh vse i posebi povdaro, da je to v istini — nej pa da bi samo predmenov tak gučao. G. plebanoš so potrdili, pa vérti pravili, ka mi lejko v književnoj francoščini, (nej kak svojemi delavci, gda bole brez glagolov guči) razlaga, ka jo bogše obvladam kak poljski duhovnik. Te sem njim pa za šalo povedao mnenje bogoslovnoga profesora, da so moji dedeki bili mogoče Francuzi iz Napoleonove Ilirije: zedinili smo se v mislenji, da to nej nemogoče.

Okoli 15 sem jih čakao za drugi den 15. maja, bilo jih je pa 37! Se razmi, da so vnogi prišli do 50 km daleč. Tudi g. plebanoš so bili izredno veseli, pa ponavljali, da je poljski duhovnik meo samo 6 (pa jih je v najbližanj okolici prek 50). Pri velkoj meši so nam dali prve klopi, da mo ležej vidili slovesno mešo, gde je okoli 20 ministrantov dvorilo.

Predgao sem njim od Düha Tolažnika, ki naj jim da moč, gda nemrejo v cerkev. Pa od moje vere, da se povrnejo tisti, ki blodijo kak razsipni sin i Samaritanka, ki jiva predstavlati dve krasni slikanivi okni v prez-

biteriji tiste cerkve. — Še vnogo vam imam govöriti, a zdaj bi še ne mogli nositi (Jan 16, 12.).“ Zato pa prosim, da si naročite dobre liste iz domovine, gde navadno povem, če kaj važnoga pozabim na den sestanka. Isti Düh tudi te oživla. — Tudi predpreklinjanjem sem opominao, kak se je te den doma predgalo. —

G. plebanoš so bili pri celoj predgi: razmili so dve reči: Samaritanka i Mezopotamija. — Potem smo pa morali iti k njim na kupico vina i falaček peciva. Se razmi, da so morali preci pintov beloga vina stočiti, pa njim niti najmenje nej bilo žao, liki sem celo morao prestaviti njüve reči kak so veseli, pa da smo si mij nej tihinci, vej smo vsi iz velike družbe naše Cerkve. — Želeli so tudi čüti našo himno: zospevali smo Bože pravde i Lepa naša domovina, pa — ka mislite? — „Marko skače...!“ Vsakšemi so dali za spomin lepo podobico i svetinjico sv. Bernardke, blagoslovljeno v Lurškoj votlini. Kak so bili zadovoljni, gda sem njim povedao, da se letos pri nas čtejo šmarnice od lurških dogodkov. Penez so nikaj nej šteli vzeti. Končno smo jih prosili, da smemo včasi po obedu meti slovenske večernice, pa so raj odločili, naj mamove-

oličanci. Celó je prej protestanska Anglija i komunistična Francija mogla ponovno pozvati Vatikana, to je svetoga Očó, ka posredujejo pri generali Franci, da se to več ne godi. Same laži. Sveti Oča so brez posredovanja Anglije ali Francije opomenoli obe stranki, ne samo Franca, da se ne bombardirajo mesta, kde nega boja, da neudni ljudje ne zgubijo življenja. Sveti Oča so pa tudi ostro obsodili osmrtnih deset i deset jezerih nedužnih, štere so rdeči na najbolje divjaški način spoklali v Španiji. Ka pa od toga neve Mladi Prekmurc nikaj povedati, samo skažli vo kaže na katoličansko vojsko generala Franca. Skažljivost brez primerel! No ja, razmimo, konjsko kopito se najprej reži iz poročila levičarskega lista.

K Držbi sv. Rafaela sta pristopila Hozjan Jožef z M. Polane i Hozjan Matjaš z Kapce. Kotrig ma družba zdaj 105. — Mogla bi jih pa meti najmenje desetjezero. Članarina znaša samo 10 Din. letno. Dve pismi napišemo prek mej države pa je edna članarina že potrošena. Pa na stotine i stotine pisem bi mogla pošilati družbe letno na vse kraje. Prek sto smo jih v par mesecaj že razposlali. Delavci, izseljenci i teh domači, pristopite k njej. Nešteto potrebščin mate naši izseljenci i delavci, podpirajte družbo, nastavljeno za vas v Slov. Krajini.

Martinišče v Soboti. Svetek Marije Pomočnice i zednim 50 letnico don Boskove smrti bomo obhajali 5. junija, na risaosko nedelo. 4. junija večer ob 8. vuri, či de lepo vreme, bo vunej na prostom akademija na čast Mariji Pomočnici i sv. Ivani Boski. — Na svetek sam se začnejo sv. meše že ob 5 vuri. Ob 7 vuri bo sv. meša s predgov i ob 10 vuri predga, nato pa pevčana sv. meša na dvorišči. Popoudne ob pol 3 vuri predga, nato procesija s podobov Marije Pomočnice, po procesiji pa blagoslov z Najsvetejšim na dvorišči. Častilci i častilke Marije Pomočnice i sv. Ivana Boska — vableni.

V. Polana. Pisateo g. Kranjec Miška je kupo v Lendavskih goraj gorice od Koštric Jožefa z Žižkov za 18.500 Din.

Izpit i v juniju 1938. 1. na državni gimnaziji v Murski Soboti. 1. junija: sprejemni izpiti privatnih vučencov ob 10. vuri, 2. junija: privatni izpiti čez I. razred ob 7. vuri, 6. junija: privatni izpiti čez II. razred ob 7. vuri, 9. junija: privatni izpiti čez III. razred ob 7. vuri, 11. junija: privatni izpiti čez IV. razred ob 7. vuri, 24. junija: privatni izpiti čez V. razred ob 7. vuri, 10. junija: popravni izpiti rednih vučencov četrtoga razreda ob 11. vuri, 17. junija: nižji tečajni izpit za redne i privatne vučence ob pol 8. vuri, 27. i 30. junija: sprejemni izpiti rednih vučencov za š. l. 1938/39 dop. Privatni vučenci, ki še niso plačali vseh predpisanih taks, morajo to včiniti najpozneje do 30. maja. Višina taks za privatne izpite je razglašena na gimnazijski oglasnoj deski. — Prošnje za sprejemne izpite, kolkovane s kolkom za 10 din., trebe oddati od 20. do 23. junija. Prošnjam je priložiti rojstni list i izpričevalo o dovršeni ljudskoj šolaj („knjižice“ ne zadostujejo).

Bog plačaj! Vsikdar bole iz srca pravimo našim dobrotnikom za kapelico sv. Martina. Pa smo dobili v dinaraj: Ulen Leopold, Rankovci, nabral 313; Ildič Ana, Sobota, 15; Ivan Vogler, Petanjci (Slatina) 50; Anton Brenčič, Ptuj, 30; Eliza Pavel, Šoštanj, 30; Na gostovanji Pisnjak Števana, Satahovci, 84; Ficko Mihal, G. Črnci, 10; Gomboc Avgust, Cankova, 10; Trgovina Bobnar, Veržej, 30; Sunčič Lojze, kapl. 20; prelat dr. Slavič,

Ljubljana, 20; Tov. Herman, Sv. Ivan Prigrev, 100; N. Krumpak, Rog. Slatina (nabr.) 170; Dom sv. Jožefa, Kapela, 100; Klemenšek Jože, Solčava, 50; Banfi Matija, Sobota, 55; G. Veber, Maribor, 100; Ob. Trobentar, Maribor, 40; Šnurer Jožef, Cankova, 30; Mali tamburaši, Cankova, 5; Serec Ana, (nabr.) Sobota, 120; Gdč. Brantseis (nabr.), Sobota, 89; N. N. Sobota, 100; Kranjc Ivan, Skakovci, 104; Jelenovec Julija, Krog, 50; Kološa Janez, Sobota, 40; Lutar Treza, Sobota, 25; Sadravec Peter, Ormož, 40; Kolenc Franc kat. Maribor, 25; N. N. Črensovci, 100; Peršak Ivan, Iljaševci, 100; dale prihodnjič. Marija, vsem, ki pomagajo staviti bivališče Tvojem božjem Sini, obilno povrni i jih sprejmi pod svojo obrambo. — Vodstvo Martinišča.

Ka naj prosijo občine. Občine naj vložijo prošnjo na kral. bansko upravo, da nede trbelo plačati od zmetanja lesenih rorov i od šparetov, šteri so po sobaj. To zmetanje lejko opravi sam lastnik hiše. Te svet se je dao na banskoj upravi na pritožbe, zakaj se pobira taksa od lesenih rorov i štedilnikov po sobaj, šteri po pravici služijo za segrevanje sob.

Risaoska številka Novin bo osemstranska. Naprej že prosimo naše sotrudnike, naj do 28. maja pošlejo na uredništvo svoje prispevke. Istotak prosimo slavne naslove, ki želejo oglašati v tej številki, naj naročila pošlejo do 31. maja. — Uredništvo.

Tretjeredniško spravišče v Črensovcih. V nedelo, 22. maja po cerkvenem navuki so se zbrali tretjeredniki i tretjerednice črensovske tretjeredniške skupščine na sestanek, da se pogovorijo od zidanja prve hiše za siromake Slov. krajine, od Doma sv. Frančiška. Voditeo 3 reda njim je razložo veliko zapoved Božo od lubezni do bližnjega, štera strogo zapovedava skrb za siromake. Jezusa bogamo, gda za siromake skrbimo. Njim je razložo zgodovino te prve akcije za postavitev prve hiše za siromake i povdaro, da to čast so si priborili tretjeredniki, gda so se pred 12 leti odločili za postavitev hiše za siromake. Potem so se pregledali i podpisali računi. Brez pobiranja je narasla šuma na 312 jezero dinarov. Zato je spravišče določilo, da letos začne z navažanjem materiala, k leti se pa Dom sv. Frančiška gor postavi. Vsi so z lubečim srcem obečali, da bodo brezplačno vozili material i pomagali pri zidavi, pa tudi druge na to pobujajali. Sv. Frančišek je blagoslovilo to delo v toj velikoj sukešini.

Lanska povoden se je ponovila. Mura je prestopila svoje brege i preplavila naše njive i travnike. Hiše kre Mure so pali obkoljene od vode i vu vesnicaj po cesti teče voda. Dober Bog i oblast, smiluj se nam.

Dobro bi bilo. „Duševni list“ pita v 6. številki, če do v nameravani naš akademski dom v Ljubljani sprejeti tudi evangeličanski akademiki. To bi se prej zato moglo zgoditi, ka do se dari od evangeličancov tudi pobirali i zato ar „r. kat. akademiki itak majd možen vstop v različne izrazite klerikalne dome“. — Če bi takš domi obstojali, ne bi trbelo na naš akademski dom misliti. To je naš odgovor.

Lendava. V nedelo 15. maja je mladinski pevski zbor iz Kobilja priredil v Lendavi koncert mladinskih pesmi. Vse pesmi pestroga programa so bile prav lepo izvajane. Bilo je v njih topline i nežnosti i mladinskega veselja pa zanos. Zbor je bio od poslušavcov bogato nagrajen s ploskanjov i je morao nešterne pesmi ponavljati. To je prvi zbor v srezu, ki je z upravičenim pogu-

mom prišeo i pokazao, česa so zmožna naša veška deca. Zbor bo po izjavi pevovodje priredil še koncerte v našoj krajini i bo sigurno povsod žeo uspeh, kakšega je žeo v Lendavi.

Zahvala. Domo sam se povrnola iz mrzle tujine v svojo rojstno ves: Filovce. Jedina tolažba so mi bile Novine z M. Listom. Bog vam plačaj vse trude, g. urednik. — Ošljaj Barica.

Kmečkim zvezam len-davskoga sreza. Prosim predsednike Kmečkih zvez, naj mi javijo od vseh občin Lendavskoga sreza, gde majo že sestavljene odbore i odobrena pravila. To je potrebno zavolo volitev sreskoga odbora. — Klekl Jožef, Črensovci.

Proščenja v Bogojini ne bo. Tak smo napisali i tudi razložili zakaj. Zato, ar duhovnikov nede doma. K prošenju najpre ne spadajo lecionarje, niti drugi štacunj, niti ringlišpili i spodobno, nego duhovniki, ki spovedavlejo i „odpustke“, „oprostke“ delijo. Od toga je nastalo ime prošenja, ar se „oprostijo“ kaštige. Tak so sami g. plebanoš bogojanski izjavili pred vsemi duhovniki v Črensovcih da pro-

Vogelni kamen novoga mariborskoga semenišča blagosloven.

V nedelo 22. maja je prevz. g. knezoškof dr. Tomažič blagoslovilo vogelni kamen novoga bogoslovja i v svojem govoru izrazil popolno zavipanje do dobrog Boga, ki ga bo podpirao, da to prepotrebno delo dovrši, ar staro semenišče je nezdravo.

Papov legat, kardinal Pacelli skoz Slovenijo potilvao v Budapest.

V nedelo po noči je potilvao njeg. Eminenca, kardinal Pacelli v Budapest kak zastopnik sv. Oče na 34. euh. kongresi. Na Rakeki sta stopila v njegov vlak ban dravske banovine dr. Natlačen i dr. Kimovec stolni dekan z Ljubljane, i sta ga pozdravila, g. ban v imeni dr. Stojadinoviča i dr. Kimovec v imeni Ljubljanske višje cerkvene

Ka se godi po domovini?

Električno razsvetlavo je dobila spodnja Savinjska dolina. Ban dravske banovine g. dr. Marko Natlačen je otvoril velikov slovestnostjov 15. maja električno razsvetlavo v občini Vransko, Gomilsko, Sv. Pavel pri Preboldi i Braslavčah.

Ljubljanski župan v Clevelandi. V Clevelandi, v Sev. Ameriki so preminočo nedelo odprli „Jugoslovanski kulturni vrt“. V tom mestu žive 40 jezero Slovencev i teji so organizirali to lepo slovensko slavnost, štere se je vdeležilo okoli stojezero ljudi i štere se je sama ameriška vlada vdeležila potom svojega

Ka novoga po sveti?

Ka misli Lav Trocki od zdanje Rusije. Dopisnik pariškoga „Dnevnika“ je v Meksiki meo razgovor s Trockim. Med drugim je šef Štrte Internationale izjavo sledeče: „Rusko uradništvo je ogromna sila, ki svoje roke steguje po vsoj zemli. Ali to uradništvo mrzijo široki narodni sloji v Rusiji. Ar se boji za svoje velike pravice, skuša to uradništvo vničiti vsako opozicijo, vsako kritiko, vsaki izraz najmenjšega nezadovolstva. Narodi pa nemre dokazati, da je hudo bija, či opozicija šče meti malo več slobode, malo več hrane za delavce i večšo slobodščino za delo na poli, zato obtežuje opozicijo z največšimi grehi proti državi, da bi tak opravičila preganjanja i klanje svojih številnih žrtve. Ka pa šchein posebno povdariti, to je, da bo Stanilov režim malo časa trpo. On je več v slepoj vulici, (ki je na ednom konci zaprt). Moskovske pravde predstavljajo slednje brsanje toga režima v smrtnom boji.

ščenja letos ne bo i mi duhovniki njim damo prav. Gda domači gospod odide od doma, gda so drugi duhovnik tudi ali od doma, ali zadržani doma, gotovo ne more biti proščenja, kak je dozdaj bila navada. To v pojasnilo Bogojančarom.

Sestanki v Franciji 29. maja v Orchies (Nord), 5. junija na Gravelle (Seine) posebno zavolo tistih, ki so na Vüzem nej mogli priti v Plessis. Za Gravelle za skupni obed se javite na naslov: Hajdinjak Alojz, Sanatorium de Villiers sur Marne (Seine et Oise). Sredstva za prihod na Gravelle: iz Pariza vzemi autobus šte. 111 na Bastille ali pa na Porte de Charenton i to v smeri St. Maur des Fossés, izstopi na postaji Ecole de Gravelle; z vlakom pa trbej iti do postaje Joinville le Pont. — Camplin, izselj. duhovnik, Paris.

Novine so narasle meseci majo, v Marijinom meseci za 204 komade, odpadno 12 komadov, čisti narastek 192 komada. — Iz srca se zahvalimo častivrednim slugama Antonu Martini Slomšek i Frideriki Baragi za pomoč. Prosimo jiva, naj napunite s svojim duhom slovenski narod, njegove liste i je razširita. Sv. Ciril i Metod naj njima sprosita čast oltara, bodi naša stanožitna molitev.

G. ban dr. Natlačen je čestitao Prezvišenomi, ka si je to veliko delo na rame vzeo i želó, da bita zidina zgajala goreče duhovnike, ki do goreli za Božo čast i tudi rodolube, ki do ljubili svoj slovenski narod i svojo domovino, Jugoslavijo.

Pacelli skoz Slovenijo v Budapest. V Ljubljani je pa vno-goštevila duhovščina pozdravila kardinala. Ti pozdravi so globoko genoli kardinala, ki se je živo zanimalo za versko življenje v Sloveniji i druge prilike v državi. Na Pragersko je pa že prišlo poslanstvo regenta Horthyja i ga sprevedilo z velikim navdušenjem v Budapest.

Cesto Maribor — Sv. Peter Ložani je ban, g. dr. Marko Natlačen odpro. Cesto so že 70 let zahtevali prebivalci. Žela se njim je spunila. G. ban je v svojem govoru opominao, naj se držijo svoje grude, jo obdelavajo i ne silijo v tujino.

Zdravstvo.

Najveksi neprijateo Grčke. Nazlúk vseh večnih poskusov, nazlúk vseh mer, štere so se predvzele, i nazlúk vsem stroškov, šteri so se porabili, malarija je vendar eden od največših, če ne ne največši sovražnik človečanstva. V starih časaj, gda so eše ne poznali kinina, i so mislili, da je vsaka nevolja kaštiga boža, je gotovo bila malarija največša nesreča i je povzročala človečeni življenji i zdravji več kvara, kak šterikoli beteg, celo več kak kuga.

Malarija je pohodila močno stari Egipt i Palestino, ali teh krajev nesreče se ne morejo primerjati nesrečam stare Grčke.

Zgodovina nam svedoči, da je v 5. veki pred Kristušom v Atiki i drugih rodovitnih krajaj Grčke nastala velika malarija, štera je najbolje besnela v Atenaj — mesto je te težalo med močvarami i je rečila prebivalstvo.

Veliki Hipokrat, oča zdravilstva, je dobro poznao malarijo, ar opisuje v podrobnostih posledice kronične malarije i pravi, da so ljudje, ki živijo v niskih, vlažnih i toplih krajaj, nezdravi, neodporni, i brez kuraže i strašlivi, da se ne včakajo starosti i da samo malo številu njihove dece dosege zrelo mladost. On misli, da je zrok njihove bolezn i tom, ka pijejo vodo iz močvare. Vnogi zgodovinarji so miš-

lenja, da je malarija zavolo svojih slabih posledic vplivala na značaj naroda i bila neposredni zrok propasti i razpada stare grčke vladavine i visoke helenske kulture.

Dnesden, po dvejezero letaj, je Grčka eše zmerom vdarijena z bičom malarije. A ona se brati proti betegi z kininom. Z tem vrstvom bo premagala malarijo i se stara slava Grčke pomladi kak ftič Feniks.

Odbor društva naroda priporoča za odpravljanje malarije dnevno 0.4 gram kinina v vremeni malarije i za zdravljenje v 5—7 dnevaj 1 — 1, 2 grama. Ponovno zdravljenje se vrši na isti način.

I 72/38 - 7

Dražbeni oklic.

Dne 1. avgusta 1938 ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin: Zemljiška knjiga k. o. Renkovci vl. št. 8 B 45 1/6-inka parc. št. 445 pašnik sedaj senokoš in zemljiška knjiga k. o. Dobrovnik vl. št. 815 B 20 1/3-inka parc. št. 685 travnik. Cenila vrednost: Din 3.861, vrednost pritlikline: — najmanjši ponudek. Din 2.240/66, varščina: Din 337.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 14. maja 1938.

I 69/38 - 9

Dražbeni oklic.

Dne 1. avgusta 1938 ob 9.30 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin: Zemljiška knjiga k. o. Beltinci vl. št. 362 B 11 1/7-inka parc. št. 296 pašnik, vl. št. 364 B 26, 2/11 parc. št. 453 pašnik, vl. št. 365 B 36 1/21-inka parc. št. 376 njiva, vl. št. 374 B 29 1/11-inka parc. št. 193 njiva i vl. št. 662 B 23 1/14-inka in 1/35-inka parc. št. 22 hiša 127 dvorišče in vrt. Cenila vrednost: Din 7.864, vrednost pritlikline: — najmanjši ponudek: Din 5.244, varščina: Din 786/75.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 14. maja 1938.

Občni zbor

Kmečke hranilnice in posojilnice, r. z. z. n. z. v Dolnji Lendavi se vrši na risalski pondeljek, dne 6. junija 1938 ob 15. uri v hranilnični pisarni s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za l. 1937.
4. Čitanje revizijskega poročila.
5. Volitev načelstva in nadzorstva.
6. Slučajnosti.

Če ta občni zbor ne bi bil sklepčen, se vrši čez pol ure drugi občni zbor, ki je sklepčen ne glede na število navzočih članov. Načelstvo.

Jabolčnica. Tudi letos se dobi garantirano čista prvovrstna jabolčnica od 50 litrov naprej pri **Veleposestvu Hartner** v Gornji Lendavi.

N.S.U. Motocikelj

spedalami skoro novi za gotovo 3600 Din odam. Taksa za 1938 leto plačana. Čisto novi Motori Kikstari na skladišči pri WEISSENSTERN, trg. v Dolnji Lendavi.

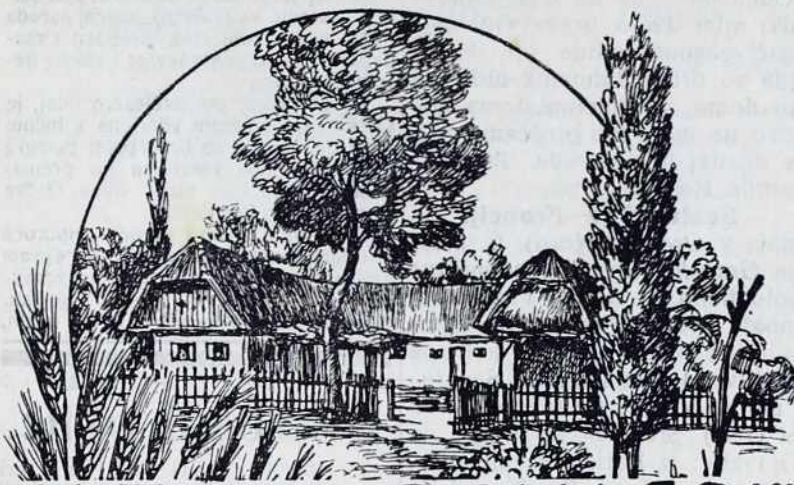
Proda se

1/6-inka hiše šte. 31 v Žižkih z gruntom in ena njiva. Vprašati je v pisarni dr. Cvetko Antona, advokata v Dolnji Lendavi.

Vabilo

na XIII. redni občni zbor Hranilnice in posojilnice r. z. z. n. z. v Beltincih, ki se vrši dne 5. junija 1938 to je na risaosko nedeljo ob 15. uri (3 pop.) v prostorih hranilnice in posojilnice. — Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobritev rač. zaključka za l. 1937. 4. Slučajnosti.

„HIZICKI DOMAČOJ“

Pisma naših z tujine

Prečastiti g. urednik! Pozdravljeni v Jezušu i Mariji, ki tak močno skrbite za nas izseljence z Vašim rednim pošiljanjem krščanskih listov. Naznanjam, da pošilam naročnino. Vas prečastiti izročam pod varstvo sv. Jožefa i Bl. D. Marije, šteriva naj Vam bodeta pomočnika v življenji i plačnika v nebesaj za Vaš veliki trud, šteroga mate za svoje razstepene ovce v tujini. Vaši listi so nam edina tolažba i veselje.

Zdaj bi Vam pa rada napisala eden kratek spis, v šterom Vam želim razložiti svoje veselje, štero sam občutila 18. aprila t. l., kda se nas je zbralo 13 Slovencev okoli našega pastira, tolažilnoga očca preč. g. Camplina Ivana.

Naše zbiranje v Bussy Letré i den veselja.

Mrzeo aprilski veter ne nam delao nikših ovir i skrbi, kakša bo naša pot i zbiranje, samo mislo nam je bila, naj kem prle pridemo na določeno mesto Bussy Letrée. Začnoli smo se zbirati okoli 10—11 vöre. Nešterni so prišli daleč do 30 km, a ges pa 72 km. Bila sam sama iz mojega kraja. To dugo pot sam včinila samo iz ljubezni do Zveličitela, šteroga sam že tak žmetno čakala, da bi ga mogla sprejeti v naše srce. Resan, te den je bio najsrečnejši pa najlepši za mene i za vse, ar smo lahko očistili svoje duše i sprejeli Jezusa i ž. Njim so postale srečne i mirne naše duše. Posebno srečna sam bila ges, štera sem med 13-timi edina tak nesrečna, ka

nemrem k Jezusu v cerkev. Po pretekloem ednom leti sam mela priliko ga znova sprejeti i po preteklih 10 mesecaj ednok iti k sv. meši. O, da bi Vam jaz mogla povedati, kakše veselje je sprejeti Jezusa i kakša sreča je edna sv. meša. Srečni, presrečni, šteri lahko idete v cerkev i poklekate pred Zveličitela. To srečo bi nam trbelo v nogim izseljencom, samo da nam zabranjuje v nogi brezverni delodajalci.

Po sv. meši je bilo zdavanje Prša Ivana i Ane iz bogojanske fare, nato pa fotografiranje pred cerkvov. Po končanom obredi so nas pa Francozi spravili na autoje i nas odpelali na skupno gostüvanje, kde smo se zbrali okoli 2 popoldne. Molili smo pred jestvinov, ali kak so nas Francozi gledali, da bi Vi to vidli! Bili smo jako veseli, ve smo bili zbrani v Jezusovom imeni.

Hitro nam je minjavao čas i je prišla ločitev. Dober francoski gospodar nas je odpelo na kolodvor. Tak sam zdaj ges mela priliko i veliko srečo, da sem ostala pri č. g. Camplini, vozila sva se skupno v vlaki 32 km daleč. Ali žalibog, pelala sva se z brzovlakom i tak je hitro mino čas. Da bi Vam mogla povedati te tolažlive reči i v srce segajoče navuke, štere sam čula od častitoga gospoda! Vidlo se mi je, da sam prerojena i prenovljena. Samo si želim doživeti šče več takših srečnih, zlatih minot. Za častitoga gospoda pa sam sklenola moliti, naj jih Oča nebeski obdrži pri zdravji i sreči, da do leži opravljali svojo težko

mislijsko delo med svojimi raztepenimi ovcami.

Dragi bratje pa sestre izseljenke, pokažimo za naprej vekšo čast i lubezen božemi namestniki i odposlanci Kristušovomi s tem, da se zberemo v vekšem številu, s tem napravimo vekše veselje i menje trudov č. g. Camplini. Posebno te mesec maj, šteri je posvečeni Mariji Kralici, našoj nebeskoj Materi, se zberimo v vekšem številu i s tem pokažimo, da smo resan pravi sinovje i hčeri krščanskih starišov i predvsem ljubimo Marijo i jo častimo posebno v maji, šteri je Mariji posvečeni. Dragi bratje i sestre, ne bojte se duge poti, prite od daleč i bliži, Marija vam bo obilno poplačala vašo pot i trud. — To je moja žela.

— Pozdravljam Slov. Krajino, vse znanke i prijatelje. *Milica Ciglar iz Korovec 35., zdaj v Franciji.*

Zorko Frančiška, Rimacourt, Francija, iz Melinac. Preč. g. urednik! Za nas slovensko mladino je najlepši mesec majnik. V njem se Vas spominave s sestrov Katov i se Vam zahvalive za vse trude, štere mate pri vreljivanji naših listov. Novine vsako soboto želno čakavi. Pozdravljam novomešnika beltsinske fare, č. g. Matko Ivana, celo beltsinsko faro, svoje domače i rod pa celo Melinčko ves.

Bežan Ignacij a Cult par Marnay. Najlepše se Vam zahvalim na poslanom Mar. Listi i prosim, da mi redno pošilate Novine i Marijin List od zdaj naprej. Naročnino Vam pošlem.

Bertalanč Jožef, Moureze par Grilly. V imeni božem se oglašim iz tujega kraja i Vas, g. urednik, najlepše pozdravim. Naznanim Vam, da Vaše liste redno dobivam i se Vam srčno zahvalim, ar so mi na velko veselje. Želim Vam zdravje od ljuboga Jezusa, da bi mogli ešče dugo skrbeti za nas izseljence, ki smo razstepeni po sveti. Pozdravljam celo jürjansko faro, gg. duhovnike, g. kantora; zatem mater, brata, sestre, i vso rodbino. Z Bogom, jürjanska fara, na veselo svidenje.

Dominko Katarina, a Crichey. Prečastiti gospod! Prve moje reči so hvalen bodi Jezus Kristuš i Marija, naša lüba Mati, naj nam bo pomočnica. Zatem se Vam pa lepo zahvalim za vse trude, ka je mate za nas izse-

ljence. Naznanim Vam, ka redno dobivam naše krščanske liste, Novine dobim vsako soboto. Poslala sam Vam naročnino. Zdaj sam tudi v dobrom mestu, ka lejko idem k meši vsako nedelo. 12. februara sam se oženila s Francuzom i sam jako zadovoljna. Po nedelaj lejko spunjavem svoje verske dužnosti, popodne pa štem naše Novine i Marijine Liste. Dokeč sam pa služila, sam v nedelo vsikdar delala i sam ne mogla v cerkev. Zdaj Vas pa, prečastiti gospod urednik, prav lepo pozdravim. Pozdravljam tudi svojo mamo, ajteka, brate pa sestro Ančko, vse prijateljice i lübo domovino, rojstno ves D. Bistrice, štere ne bom šče tak včasi vidla.

Berden Štefan Villiers en Desouse. Gospod urednik: Hvalen bodi Jezus Kristuš, tak se Vam oglašim i Vas srčno pozdravim. Želim Vam zdravje od Gospodnoga Boga i Bl. D. Marije. Prosim Vas, pošilajte mi Novine nadale. Prvo številko, štero sam dobo, sem z veseljem srcom sprijao, bila mi je na velko tolažbo v toj mrzloj tujini. Vu nji si preštem sv. Evangelium v slovenskom jeziki. Poslao sam Vam 30 frankov, če ne bo zdosta za pol leta, mi odgovorite, da več pošlem.

Lopert Klara, 2 rue Saint Thomas. Prečastiti gospod! Prosim Vas, pošilajte mi „Novine“, i „Mar. List“, ar želno čakam domači tisk, da mi bo v tolažbo i veselje. Mi izseljenci smo daleč ločeni od naše drage domovine i lübe Slovenske Krajine.

Kološa Gizela, 22. rue de l'Eglise. Prečastiti gospod! V imeni Jezusovom primem pero v roko i Vas prvokrat pozdravljam iz mrzle tujine. Naznanjam Vam, da redno dobivam Novine i Marijin List i se Vam lepo zahvalim za te lepe liste, ki so nam v tolažbo. Pozdravljam tudi celo sebeščansko faro i duhovnika, rojstno ves Šalamenci, mamo, brate, sestre, sosede i celo Slovensko Krajino.

Matjašec Ana, a Esnes, od Lipe. Dragi gospod urednik! Hvalen bodi Jezus Kristuš, s temi rečmi Vas pozdravljam iz te žalostne Francije. Lepo se Vam zahvalim, da ste mi dali odgovor. Šče ednok Vas pozdravljam g. urednik i Vam želim vse najbolše.

Šlemer Adela, Ecclives. Preč. g. Klekl! Najoprvm se Vam zahvalim za Marijin List i Novine, štere redno dobivam. Kda liste preštem, je pošilam mojoj sestri i svaki.

Nova kniga, posvečena Srci Jezusovomi.

Junij, prelepi mesec Srca Jezusovoga, mesec rdečij rož i lepih svetkov, se približave. Puni zahvalne ljubezni bomo znova opravljali junjsko pobožnost „vrtnice“. Ka bomo šteli letos.

Letošnja kniga je „Posvečena družina“. Znani pisatec preč. g. župnik Langerholz Janez je prišeo na izvirno mislo, da bi slovenskim družinam ednok razložo globoki pomen, šteroga ma češčenje Srca Jezusovoga v družini. Kniga je namenjena posvečenim družinam, da bi se obnovile v ljubezni do Srca Jezusovoga i neposvečenim družinam, da bi prišle do posvetitve. Vsebinska je bogata: za vsaki den edna mislo i eden vzgled, ki vzpodbija za nova razmišljanja. Tisk je odličn i jako prijeten za štenje, oblika knige je priporočna, oprema jako močna. Zvün toga krasi knigo 21 zbranih slik, ki jo delajo posebno priklpno, poučno i privlačno. Cena je s poštninov, zavojninov i vsemi drugimi stroški vred: 1 broširana kniga (s kartoskimi tablami) 18 Din., 1 vezana kniga (v celo platno z risbo) 25 Din. Dobi se na naslov: Družba Jezusova, Ljubljana, Zrinjskega 9.

Pošta.

Gjörök Franc, Bükovnica 30. Glavač Franc hš. 18 je lani meo oč 15. maja Novine i celo leto Marijin list. Za to z deležom plačao 80 Din., na letos njemi je ostalo še 4 Din. Gjörök Jožef hš. 32 je plačao z deležom Novine i Marijin List za l. 1936, 1937 i ostalo za l. 1938 Din. 26.75. Horvat Štefan je z deležom lani plačao Marijin list 14 Din., doplača ešče 2 Din. Virag Marta, Chateau a Bideströff. Sprejeli Din. 148, na koj je višek? Titan Franc, Krog. Kreft Ignaci smo spisali na lani 24 Din., ostalo njemi je naprej ešče 79.36 Din., Husar Franci spisali na l. 1937 Din. 40, telko tudi na letos, ostalo naprej 19.88 Din. Vrečić Alojz spisali na letos 24 Din., ostalo naprej 74.58 Din., Horvat Jožefi smo spisali na letos 24 Din., naprej njemi je ostalo 20 Din. — Obvestite nas, če je pravilno naše vpisüvanje. V zadruzi majo teliko, kak smo tu napisali. Ostalo obračunali po vašem seznamu. Prša Ivan a Bussy Letrée. Tvoji domači dozdaj neso ešče plačali naročnine, opomni je, zato ka pol leta je tu i stroški so velki. Lazar Matjaš, Tropovci 50. Mi smo ti peneze domo poslali, če si za l. 1936-37 kaj dužen, tam plačaj, pri nas nega duga. Za letos smo ti pa odračunali Din. 36 za naročnino pri širiteli. Gorza Jožef, Bükovnica 8. V zadruzi mate notri 14 Din. To smo spisali na letošnjo naročnino. Poiščite pa knigico ali legitimacijo, ka ste dobili od zadruge, pa nam jo dpošlite.

Kosci.

Prozorna meglica je ležala nad travniki. Travniske cvetlice so stale upognjene pod težo jutranje megle. Izza gorice je rdela jutranja zarja. V bližnjem gozdu je pela kukavica in spremljal jo je hupkač. Škrjanček se je dvigal veselo v rožnate višave.

Kosci so sneli kose z ramen, vzeli kamne iz vedrov in zabrusili kose. Mehak žvenket sveže sklepanih kos je prijetno splaval med jelše ob Lendavi in odmeval skozi dobroavo do bližnjih hiš. Kosci so zarezali s kosami v sončnato travo in rezali široke plasti. Z njihovih lic je sevalo življenje. Roke so težile kose, da so rezale v prijetnem šušlanju. Trava je padala, plasti so se množile. Kata jih je z vilami naglo razmetavala.

Ko je sonce pokukalo izza gorice, je Peter obstal:

„Taka senošet je res lep! Skoro nobenih krtin ni, trava je gosta in visoka. To bo dobro seno. Kose režejo skoro brez brušenja. Miha, kaj misliš?“

„Pritrditi ti moram. Malo je takih travnikov. Koristi mu Ledava s svojo vodo, s pomladansko povodnijo. Če bi namakali vse travnike z Ledavsko vodo, bi se tudi na Palu in Džutah poznala ta rodovitnost. Tudi vreme bo krasno. Nad goricami ni niti enega oblaka. Lepo se bo sušilo.“

Zabrusili so kose, se upognili in zarezali znova v travo.

Kata je ostala daleč za kosci. Dasi je hitela, vendar štirim koscem ni bila kos. Hitela je, kar so ji pripuščale moči. Z lic ji je sevalo veselje, v očeh ji je gorel plamen mladosti. Mislija je na Miho in to ji je dajalo moči, da je hitela. Ni hotela, da bi se ji kosci smejali.

Sonce je bilo že precej visoko nad goricami, ko so kosci travnik pokosili. Sedli so pod bližnjo vrbo k trenutnemu počitku. Miha je pogledal okrog in ko je videl Kato med debelimi plastmi zelene trave, je stopil tja in dejal: „Dosti še imaš.“

„Dosti. Preveč je za eno. Pomori mi!“

„Zato sem prišel.“

„Hočeš vile?“

„Ni potrebno. Tudi s koso bo šlo.“

Tedaj so vstali tudi ostali trije in razbrcavali plasti. Delo je šlo naglo izpod rok in kmalu je bila trava razbrcana.

Tedaj je stopila Kata po jerbas, ga odkrila in ponudila: „Vzamite, pijte in jejte!“

Kosci so segli po pijači in po jedači. Kata je sedela naslonjena na vrbo in gledala v mlade fante. Ni ji bilo ne za jed, ne za pijačo. Nebroj misli ji je vrelo v glavi, srce ji je nemirno bilo. Ko so kosci nehali z južino, je naglo pospravila jerbas in si ga dala na glavo ter se napolila proti

mlinu. Miha je stopil za njo.

Malopred mlinom jo je dohitel. Že prej je opazil, da bi mu Kata rada nekaj povedala. Po tiho jo je ogovoril: „Kata! Zakaj si tako molčeca?“

Kata se je ozrla in na lica ji je sedla lahka rdečica: „Ne vem.“

„Boš mi povedala resnico, če te bom nekaj vprašal?“

„Miha!“

„Ljudje govorijo, da hodi k tebi mlinar vasovat.“

„Kdo ti je to natvezil?“

„To se že splošno govori po vasi.“

„In verjameš?“

„Dvomil sem. Zato sem te tudi povprašal.“

„Hudobni so ljudje, zelo hudobni! Samo enkrat je govoril mlinar z menoj. Bilo je v nedeljo popoldne. Srečala sva se slučajno pred šolo. Ker je naju pot peljala v isto smer, nisem mogla bežati. Zato mislijo ljudje, da hodi za menoj. In grdo bi bilo, če bi se mu izognila.“

„Prav imaš! Grdo bi bilo!“

— je rekel Miha in se nasmehnil.

„Spremil me je do Gornjecevih vrat. Naš jure je stal pred hlevom in ga lahko vprašal, ker me je videl. Od takrat še nisem govorila z mlinarjem.“

Miha se je veselo pripognil, zgrabil šop trave in obrisal koso, ki mu je zlezla z ramen in padla na krtino.

Kata se je postavila in zvedavo pogledala na Miho: „Rada

bi vedela, zakaj si to vprašal...“

„Ker...“

Katine oči so se zapile v Mihine in za trenotek sta pomolčala oba. Tedaj se je Kata nagnila k Mihi in naglo vprašala:

„Ker?“

„Bi rada vedela?“

„Seveda.“

Mihu je bilo nerodno takoj izreči resnico, toda dekletove oči so prosile in zahtevale.

„Ugajaš mi, Kata!“

„Šališ se Miha!“

Tedaj si je Miha položil roko okoli pasu in ji svečano dejal: „Resnica je, kar govorim. V mojih besedah ni šate.“

„Miha!“

„Zato sem te tudi vprašal radi mlinarja. Samo zato. Drugeče bi molčal. Nočem, da bi govorila z mlinarjem. Z vsako hodi, potem pa se hvali, koliko jih je že imel in kako norijo ženske za njim. Tudi pijača mu je posestrima. Lahko bi te zvodil...“

„Nisem taka, da veš! Še z nikomur nisem imela ničesar. Vsa-kemu lahko pogledam v obraz.“

„Vesel sem tega, Kata!“

Sedaj je Kata verjela Mihovim besedam in lice ji je objelo veselje in sreča. Nagnila se je k Mihi in mu odkrito priznala:

„Tudi jaz te imam rada že dolgo, dolgo. Niti vedel nisi...“

Kata se je naglo obrnila po teh besedah in pohitela dalje.

Miha je za trenotek obstal, nato je krenil za Kato. Zadovolj-

no je zrl za dekletom, ki je hitela proti mlinu. Šklepet mlin-skega kamna mu je prijetno bil na ušesa. Bližnje jelše so pritenjeno šelestele z listjem. Sredi vrbovih vej se je zibala vrana in nedaleč od vrbe so se vrabci z glasnim čvkanjem podili za srako. Štoklja se je gostila v bližnji močvari in pritenjeno prisluškovala žuborenju vode, ki je tekla iz Ledave.

Na mlinski brvi je stal mlinar in se zaspano oziral po travnikih. Valjar v mlinu je potihlo zvonil.

Kosci so šli preko mlinske brvi v jelše. Peli so si fantovsko pesem, ki je prijetno donela okrog Ledave in se mešala s šumenjem peneče se vode.

Ko je Kata zagledala mlinarja na brvi, se je za trenotek ustavila. Jezna je bila nanj, ker se je tako zlagal o njej pred ljudmi. Najraje bi stopila k nje-mu in mu zabrusila laž v obraz.

Toda premislila se je in zavila okrog mlina proti mostu.

Miha je opazil Katino zadrego. Ko je zavila okrog mlina in ob Ledavi navzdol k mostu, ji je bil hvaležen.

Megla po travnikih se je razpršila in sonce je toplo zasijalo preko poljane. Prijeten dihanje je objel življenje. Rosa je nihala na travi v živih barvah. Prijeten vonj travniških rož je dišal z opojnim vonjem in krasil poljano. Sredi jelš so razposajeno pele ptice in pitale svoje mladiče. (Dalje.)